

Žive slike, ki nam pomagajo odkriti smisel življenja

PORTALI LUČI

Ko sem prvič prestopila prag njegove galerije na Gornjem trgu v Ljubljani, sem čutila, kot da sem prišla v varno zavetje. Objela me je prijazna, valujoča energija prostora, z žarečih slik na stenah pa sta v moje srce našli pot nebeška milina in lepota. Ganjeno so me oblike solze, zdelo se je, kot da iz mene odplavljajo vse, kar me bremeni. Potem ko sem še nekaj časa posedela v zdravilnem siju slik, sem se počutila olajšano in očiščeno.

**Tekst: EDITA ŽUGELJ
Foto: ŠIMEN ZUPANČIČ**

Tako sem spoznala tudi avtorja slik, Slovenjgradčana Božidarja A. Koleriča. Nad mojo reakcijo na energijo, ki jo izžarevajo slike, ni bil presenečen, saj številnim obiskovalcem galerije odpre srce, jih sprosti. Nekateri se smejiijo, drugi jočejo, za ene je preveč in jih odnese skozi vrata, nekateri leta hodijo mimo vrat, preden vstopijo. Vsak pride, ko je pripravljen, sposoben nekaj spoznati.

Božidar je bil, preden so se skozenj začela izražati sporočila v obliki energijskih slik, vsestranski glasbenik. Ker se je rodil v glasbeni družini, je znal prej žvižgati kot govoriti, pove v šali, rad se je izražal tudi s petjem in risanjem, preživil čas v naravi, čutil povezanost z vsem, kar je. Glasba je postala njegov poklic, za različne slovenske pevce in skupine je napisal, priredil in produciral več kot 150 skladb, igral in pel je v mnogih glasbenih skupinah, med njimi Forum, Duo Okay, Četrta dimenzija, Non stop band, Duo Kora, Happy band. Veliko je nastopal, delal tudi kot glasbeni urednik in radijski voditelj, snemal reklame, skratka, živel hitro, intenzivno in – mimo sebe. Do nenavadnega dogodka, velikega življenjskega preobrata, ki bi ga skoraj popeljal na drugo stran.

Beli sel v noči. Kot se danes spominja Božidar, so bili mejniki v njegovem življenju vedno povezani z globokimi, katarzičnimi spoznanji o svetu, v katerem živimo, in zavedanjem, kako bi ga lahko izboljšal. »A ko plavam z večinskim tokom

in poskušamo biti to, kar od nas pričakujejo družina, okolica, družba, počasi ubijamo svoje bistvo, naš namen bivanja. Vse, kar hoče sijati skozi nas, se izgublja v večinskem toku – dokler se ne zlomimo. Ko pride do tega, skozi razpoke znova zasije naš pravi jaz. Kar smo prinesli s sabo, se mora izluščiti iz nas, udejanjiti, živeti, zato smo tu.«

Potem mi je opisal dogodek v decembru pred 23 leti, ko sta se ponoči s prijateljem peljala z ene zabave na drugo. Takrat se mu je zdel nenavaden, danes ne več. Ko sta bila na cesti v bližini Božidarjevega doma, se je iz nič pojavil bel golob in se zaletel v vetrobransko steklo na njegovi, sopotnikovi strani. Prijatelj je ustavil vozilo, šokirana sta se spogledala in ugotovila, da sta oba videla enako. Šla sta iz avta, ta je stal točno pod ulično svetilko, in začela iskati goloba. A cesta je bila prazna, goloba ni bilo ne pod avtom ne kje drugje. Spraševala sta se, ali sta nora, pijana namreč nista bila. Pa sta na vetrobranskem steklu opazila odtis golobovih kril. Drgnila sta po njem, a se ga ni dalo izbrisati, tudi še nekaj dni zatem ne. »Tak dogodek mora povzročiti premik v tvoji glavi, ker je sprt z vsako logiko, z zdravim razumom, z vsem, za kar sem dotlej mislil, da ni mogoče,« je smeje se rekel Božidar. »Bil sem v šoku in sem šel takoj domov. Slutil sem, da je bilo vse to namenjeno meni. Štirinajst dni zatem sem doživel popoln kolaps, sredi noči so mi začele odplavovati vitalne funkcije, mislil sem,

da bom umrl. Vendar med preiskavami v bolnišnici niso našli ničesar.«

Novo zavedanje. »Nekaj časa sem še živel v strahu, da bi se kaj takega ponovilo, potem pa je kmalu sledilo šestmesečno obdobje intenzivnega zavedanja sebe, svojega obstoja, telesa, začel sem se spominjati, kdo sem,« je pripovedoval. »Veliko sem hodil v naravo, slišal veliko

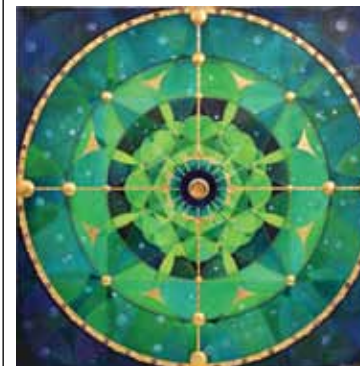
»Človek lahko zares napreduje samo iz tistega, kar v svojem bistvu je, in ne iz tistega, za kar se ima. Objektivna umetnost ga pri tem podpira. Te slike so uglašene na osnovno, pravo in enako Bistvo v vseh nas. So ogledalo, ki nosi spodbudo pri iskanju notranjih potencialov, lastnih vsakemu posamezniku, da bi udejanjil namen svojega bivanja in postal ustvarjalec svojega življenja.«

jasnejše zvoke, videl veliko bolj žive barve, vse je bilo, kot bi se na novo rodil. Začutil sem globoko razumevanje in povezanost s stvarstvom, kot da sem eno z vsem. Ljudje, ki so me poznali od prej, se niso mogli načuditi spremembi, ta se je odražala tudi v moji svetlejši podobi. Poleg tega nisem več pil alkohola, kave, jedel mesa, nehal sem kaditi – skratka, obrnil sem se za 180 stopinj. Po-

sledično so se polagoma spremenili tudi odnosi; odšli so nekateri prijatelji, končal se je moj zakon ... Počutil sem se, kot da bi razpadel in se znova sestavil v drugi obliki. Drugačno razumevanje, zaznavanje in globok uvid pa so ostali in, med drugim, povzročili nastanek mojih slik kot globokega medija, skozi katerega izrazim sporočila, ki jih razumsko ne zmorem izraziti.«

Najprej je začel risati, pisati, ustvarjati drugačno glasbo, delati drugačne radijske oddaje, spoznavati ljudi s t. i. alternativnih področij. Čez nekaj let je pustil službo na radiu in nehal snemati reklame, saj je začutil, da je v nasprotju z njegovim globokim prepričanjem, da bi ljudi na ta način vlekel za nos. Čeprav ni imel slikarskih izkušenj, je preprosto moral slikati, je povedal Božidar: »Če se odrečeš dobro plačani službi in zagotovljeni prihodnosti, mora biti nekaj velikega, da to narediš. Itak so me vsi imeli za norega, a ta nuja v meni je bila premočna.« Slike so začele nastajati povsem spontano.

Kupil je barve in platno ter začel na platno prenašati svoje vizije, v njih so bili najprej planeti, galaksije, kasneje so začeli nastajati zametki današnjih slik. Poslušal je svoj notranji glas in ustvarjal, marsikdaj mu ni bilo jasno, kako je sploh zmešal barve, a so čudežno nastajale nove in nove slike.

Globoko čutenje celote. Potem pa je začel opažati, da imajo njegove slike močan vpliv na ljudi, vsi so nekaj doživljali ob njih. Dveletna deklica, ki ni govorila ali se drugače izražala, je po nekaj dneh začela komunicirati z okolico. Ko je pri njem sliko naročila dr. Milena Plut Podvršič, sta oba presenečeno ugotovila, da je na njej naslikal simbol, ki ga ona redno videva v meditaciji. In je začel verjeti, da je nekaj na tem, kar dela. Včasih je bilo delo tudi zelo naporno, saj je med ustvarjanjem slik čutil močne bolečine in stisko ljudi, za katere je slikal, čeprav je videl le njihovo fotografijo. Tako močnih in bolečih odzivov svojega telesa se je najprej zbal, z leti pa se jih je naučil lažje prenašati. Še vedno pa v času, ko slika nastaja, čuti tesno povezavo s človekom, za katerega jo ustvarja.

Tudi naročniki takoj, ko začne Božidar zanje ustvarjati slike, v sebi občutijo spremembo. »Bolj smo povezani med sabo, kot si mislimo in hoci smo razumeti,« je povedal. »Vse je povezano, vse je eno. Na atomski in še bolj fini ravni je vse iz istega materiala. Sploh se ne zavedamo, kako s tem, ko živimo mimo sebe, škodimo celoti, in zato ta ne deluje, kot bi morala. Zame individualno ne obstaja, zelo globoko čutim celoto, povezano z vsem, kar je. Zato sem od vseh kar se da enak. Če poslušam sebe in temu slediš, je bivanje nezno lahko. V celoti delitve ne obstajajo, delitve so v človeškem umu. Takoj, ko vklopiš um in želiš deliti, primerjati, postane težko. Um te vedno zapelje v eno ali drugo skrajnost in potem živiš v preteklosti ali prihodnosti, samo ne v sedanjem trenutku. Če si do sebe iskren in slediš notranjemu vzgibu, pa je strašansko lahko. To je ljubezen do sebe.«

Slike Božidarja A. Koleriča so znane po imenu BeArtAngel, vsaka ima tudi ime, sporočilo in glasbo na zgoščenci, ki podpira namen in delovanje slike. Na mnogih so kristali, poldragi ali dragi kamni, pozlata, visijo že po vsem svetu. Večinoma jih naredi posebej za ljudi, prostore, ustanove, druge pa se preprosto hočejo udejanjiti in veliko jih še čaka na vrsto. Prihajajo v nenehnom toku, zato Božidar ne pozna ustvarjalne krize. Včasih ga malce ustavi le utrujenost, saj dela kakšno sliko tudi po tri mesece, potem pa takoj začne naslednjo. Upa, da bo živel dovolj dolgo, da jih bo lahko ustvaril čim več. ■

